

е имало много лоши царе, но този бѣ извънредно благъ и добъръ.

Народътъ обичаше своя царь Александъръ II, защото той го освободи отъ крепостничество, избави го отъ робство и тъкмѣше скоро да го надарѣ съ земя и други добрини. Тогава защо го убиха? Никой не можеше да отговори.

Тжгата въ България. — Не се мина нито едно денонощие отъ избухването на проклетата бомба въ Петроградъ, въ София надъ двореца се издигна черно знаме. Камбанитѣ отъ църквата св. Недѣля започнаха бавно и тжжно да биятъ. Страшното известие се предаде по телеграфа изъ цѣла България и камбанитѣ по всички църкви и манастири зазвѣнѣха скръбно и тревожно като за смъртъ на голѣмъ човѣкъ. Народътъ напусна работата си. Всички очудени тръгнаха за църквата да се научатъ, що е станало. Тамъ тѣ завариха свещеницитѣ, облѣчени въ жалейни одежди. Всички посърнали, тжжни, замислени. Кметоветѣ съобщиха, че дошълъ въ селото стражаръ и донесълъ телеграма изъ Русия, въ която се казва, какво единъ злосторенъ младежъ хвърлилъ бомба и убилъ царь Александъръ II, който освободи българския народъ отъ турското агарянско иго презъ 1878 г. Всички проклеха убиеца, а свещеницитѣ направиха молба за успокояване душата на мъченически загиналия царь.

Това бѣше тъкмо преди 50 години. Помня, като днесъ, заведоха ни отъ училището въ църквата: бѣше 1 (ст. ст.) 14 мартъ 1881 г. Молихме се за душата на Царя Освободителя, казаха какъ е загиналъ тоя добъръ човѣкъ. Въ България тогава царуваше князь Александъръ Батенбергъ.